

q. Si tamen reus.] Adde videndum Ruyn. in cōfil. 84. num. 5. vol. 4. vbi idem tenet, quod accusatus, vel iniquus de delicto extra territorium commissio a iudice delicti amplius non poterit molestari per iudices originis, vel domicilij, sed si non fuerit absolutus, vel punitus pendente iudicio coram primo iudice in contumacia, alius iudex poterit ipse quoque inquirere, & similiter quando contra reum contumacem fuit lata sententia cōdemnatoria, que non potuit exequi, & idem tenet Bart. in l. septul. chri. ff. de sepulch. violat. & in si. dicit, quod ab vtroque iudice poterit cogi ad solvendum vtramque cōfirmationem, & secundum Vin. in opin. 420. nu. 4. absolutus, vel condemnatus in loco domicilij, vel originis nō prohibetur accusari in loco delicti, quia est p̄cipalis locus, in quo punitio fieri debet, secus in condemnato, & absoluto in loco delicti, in quo casu amplius molestari nō poterit, sed D. Prosper Farina. in suis elegantissimis quaest. crim. in q. 7. sub numero. 26. d. opinionem reprobat, attestando hāc esse veriorē, quod indistincte etiam, quod sumus in diversis iurisdictionibus, & territoriis, condemnatus, vel absolutus in vnicō loco, siue domicilij, siue originis, siue delicti, non possit vilo modo molestari in alio fraude, & collusionē cessante, vt dicit Dominus Clarus, sed ego valde dubito, quod dictum Far. non procedat nisi quando reus fuisset punitus, quod tūc amplius non esset molestandus, vt plenē dixi infra in quaest. 57. versiculo scias etiam Baiard.

r. Mentionem feci] Penam exiger, vt infr. q. 57. vers. scias etiam. Ros.

f. Vers. tertius est casus.] Decianus vbi supra num. 9. Ros.

t. Assidue conuersatur.] Et hic obiter nota, quod mala conuersatio per loca, & cōmuniis hominibus facit indicium, vt per pract. Carrer. n. 239. vbi comprobando retulit Bald. consilium quēdam

st. q. Si tamen reus sit in aliquo loco carceratus, solēt alij iudices supersedere, dummodo id per collusionem factum non fuerit. Et si in eo loco, in quo detentus est, fuerit punitus, vel absolutus, facta fide de huiusmodi punitio, vel absolute, non pot amplius per alios iudices molestari, Quae omnia intellige semper fraude cessante iuxta ea, quae dixi alijs locis huius §. de quibus supra mentionē feci.

7 Sed nunquid poterit iudex originis, vel domicilij punire huiusmodi delinquentes secū dum ius commune, vel iuxta statuta loci delicti, an originis, an vero ipsius loci domicilij? Dixi infra q. 85. vers. Tertius est casus.

6 Quaro, nunquid possit delinquens puniri in loco, in quo assidue conuersatur. Resp. quod (secundum aliquos) vbi talis conuersatio continuaverit per decem annos, potest in eo loco puniri. Et ita dicit Boss. in tit. de foro comp. nu. 72. quod ita communiter tenetur. Ego nunquā vidi apud nos aliquē non subditum puniri propter delicta extra Ducatum commissa, etiam si conuersatus esset per decennium in Ducatu. Forte si ultra assiduum conuersationem concurreret, quod haberet familiā, & maiorem partem fortunarum, posset puniri; nam eo casu videretur in eo loco constituisse domicilium, in quo quidem nullus discrepat, vt dicit Bertran. conf. 103. post nu. 23. lib. 2. secunda parte.

7 Ceterum si reus sit vagabundus, poterit de delicto commissio puniri in quolibet loco, in quo inueniatur: nam vt dicit gl. hoc tenēs in l. i. in gl. fin. C. vbi de crimin. agi oportet, vbi te inuenero, ibi te indicabo, quam Doct. frequentissimo consensu sequuntur, vt ait Didac. pract. q. 11. num. 7. & post illam gl. ait Bart. in l. hares absens, §. proinde, ff. de iud. quod multi ribaldi suspēsi sint, & quotidie suspenduntur. Et in hac quidem conclusione, quod vagabundus possit vbiq̄ puniri, omnes concedant, vt dicit Alber. in diff.

§. proinde, post nu. 2. Hāc etiā opi. dicit esse cōmunem Bella mera conf. 11. col. 1. quem refert Probus in Apost. ad 10. Monach. in c. inquisitiones, nu. 5. de haret. in 6. Et ita Senatus iussit quēdam Brixiensem, qui dicebatur esse vagabundus, pro furto extra Ducatum commissio fustigari, 7. Octobr. 1555. P. N.

7 Sed hoc quaro, quis dicatur vagabundus. Resp. quod vagabundus dicitur ille, qui per mundum vagatur, ita dicit Bart. in l. 4. §. prator ait, nu. 24. ff. de damno in fact. & est commu. opi. vt dicit Marian. in c. si. num. 37. de foro comp. quem refert Boss. in tit. de foro comp. nu. 60. Supple, neque habet alicubi cōmunitatem, in quo habitet, & dixi, in quo habitet: nā in hoc proposito non consideratur, an habeat certum domicilium originis, vel ne, quia (eo nō attento) dūmodo non habeat certum domicilium habitationis, potest vbiq̄ que conueniri, & puniri, et ita cōmuniter tenetur, vt dicit Imol. in dilectus, nu. 10. de rescripti & in c. fin. nu. 15. de eo qui mitti. in poss. rei seruandae causa. Et licet aliqui dixerint, q̄ ad hoc, vt quis dicatur vagabundus, requiritur, quod non habeat, neq. etiam domicilium originis, tamen illa opinio cōmuniter reprobat, vt attestatur Marian. in loco p̄ alleg. ea enim retenta sequeretur, quod necesse esset ciuitatem, in qua ille natus esset, funditus esse euersā, & destruētā, quod esset ridiculum.

9 Fui interrogatus quandoque, nunquid banniri dicatur vagabundi. Resp. quod non, & allegans Alb. in 4. parte Statutorum, q. 80. Item quaro, dicentem, quod ita senent cōmuniter Doct. quem etiam refert, & sequitur C. poll. conf. crim. 59. vers. sed dubiū est. Quod tamen intelligēdum est, vt procedat, quando bannitus habet in aliquo loco certam habitationem, seu domicilium: aliā enim si sine certa habitatione per mundū vagaretur, vtique habendus esset pro vagabundo, prout & alij, ita vagantes: nec propter bannū efficeretur in hoc melioris

Episcopum potuisse torquere conuersantem cum heretico, cum inculparetur de heresi. Et ex loci conuersatione varia colligitur coniectura per l. vlti. C. si emancipat. ita fuerit aliena. Item frequentatio assidua in aliquo loco, an faciat indicium, si ibidem reperiat mortuus aliquis, & nescitur à quo fuerit occisus, vide per eundem, num. 140. Giach.

u. Ceterum si reus sit vagabundus.] Adde supra q. 28. vers. Scias autē, vbi dixi de vagabundis, & quomodo contra eos procedatur, vide sup. q. 31. vers. sed quid si reus, infra q. 64. vers. sed pone in fine. At dum in fine versiculi sequētis ait, ridiculum esse ciuitatē vagabundi funditus euersam fore, Tu dic hoc vetificari posse in Aegyptijs, seu Cingais. Item in Cyprijs nostris partibus, siue vlla patria vagatibus, vt docet experientia; ideoque isti vagabundi tam ratione delicti, quam ratione contractus vbiq̄ que conueniri possunt ad gloss. in l. hares absens, §. si quis tu telam, ff. de iud. Drogh.

Ceterum si reus.] Cartar. de execut. sent. cap. 1. nu. 297. Decian. tracta. crim. part. 1. lib. 4. cap. 13. num. 50. Ros.

Ceterum si reus.] Adde ad hanc quaestione Bos. in tit. de foro compet. sub num. 70. Socin. in reg. 87. lent. 6. Neuin. in solua nptial. lib. 4. numer. 104. & Duen. in regul. 378. limit. 4. & Claud. in regul. crimin. 7. Baiard.

x. Sed hic quaro.] Cartar. vbi sup. & n. 250. Decian. d. c. 13. n. 2. Peguera dec. 3. Ros.

17 Sed hic quaro.] Adde videndum per Mascard. in tract. de probat. in concl. 1365. vol. 3. Baiard.

y. Fui interrogatus nunquid banniri dicatur vagabundi.] Contrarium de quo hic, verius videtur per uerba, quae leguntur de Caïm, post fratricidium, Genesis capitulo quarto, & ero vagus, & profugus

gus in terram, quod idem est, ac bannus, & vagabundus, vide supra in §. Homicidium, versic. Ple-runque etiam, vbi dixi, Quicquid etiam in contrarium dixerit Cartar. de execut. sentent. cap. 1. numero 252. parum memor de eo, quod paulo ante numero. 242. dixerat, videlicet bannitū ex animo delibato in nulla mūdi par-

conditionis, quam ceteri non bannitū.

10 Pro complemento huius materiae volo, vt scias, quod ex maleficijs, de quibus propter diuersitatem loci, vel incompetentiā iudicis, cognosci non potest, possunt iudices aliqua maleficia, de quibus cognoscere possunt, aggrauare, & in maiori pœna

punire. Et ita communiter dicitur, vt attestatur Nell. de bannitis, in 2. par. primi temporis, q. 6. subdens, quod ita communiter seruatur per assessores, licet secundum eum male faciant, & in anmarū suarum perniciem. Vide, quae dixi supra hoc eo. lib. §. Furtum, vers. sed pone, & infra q. 51. vers. nam tamen.

te fore tutum, ergo vbi quis non est tutus, ibi habere domicilium non potest, quia est. t. locus. ple-rique C. de in ius voc. cū concord. Drogh.

Fui interrogatus.] Decian. d. c. 13. nu. 2. & c. 16. num. 16. Ros.

z. Pro complemento.] Farina. tit. de delict. q. 23. volum. 1. num. 13. circa fin. Ros.

QVÆST. XL.
Vicarij an possint in causis criminalibus cognoscere, & iudicare.
S V M M A R I A.
Ex Claro.
1 Vicarius Pratoris an possit cognoscere de causis criminalibus.

ADDITIONES,
Ad Quæst. XL.

a. Dicitur est.] Vide Decianum tomo primo tractat. crimin. libro quarto, cap. 25. Ros.

b. Gloss.] Similem gloss. habemus in l. aliquando, ff. de offic. procons. & leg. quam ibi sequuntur Albe. & Bald. & in l. 1. ff. de offic. eius si cui mand. est iurisd. Guot.

c. Aut loquimur in Vicario Pratoris.] Adde tamen, quod Praturæ, & officia specialiter in dicto statu venduntur plus offerenti, vnde rectē exclamat Cicer. offic. libro secundo. Malē, inquit, tunc res agitur, cum quod virtute effici debet, id tentatur pecunia, Perbellē in hac materia lege Peritium Flauium Saryr. 3. per totum. Drogh.

d. Deputatus locum tenens.] Adde Ias. in §. fuerat sub num. 7. institut. de act. Menoch. de arbit. iudic. lib. 1. q. 54. nu. 5. & libro 2. cent. 3. cas. 253. nu. 4. An autem debeat consistere de mandato Vicemgerentis, Bald. in l. executorum, nu. 13. C. de execut. rei iud. Drogh.

e. Prius relatione in Senatu.] Adde infra q. 64. versic. Forma autem, ibi, sed hoc apud nos non seruatur, quæst. 64. versic. folent etiam, & hoc idem in grauioribus seruatum habemus, Exod. cap. 18.

QVÆST. XL.

1. Dicitur est.] Ictum est qui sunt iudices competentes in causis criminalibus: nunc de eorum Vicarijs videtur. Et in primis quaro, nunquid Vicarius Pratoris possit cognoscere de causis criminalibus. Resp. quod sic, potest enim de omnib. ijs cognoscere, & ea omnia facere, de quibus poterat cognoscere, et quae poterat facere ille, in cuius locū est cōstitutus, quod tamē intellige secūdum ea, quae dixi sup. lib. 2. §. Vicarius.

2. Sed nunquid poterit talis Vicarius imponere reo vltimum supplicium, vel mutilationem membri. Resp. quod non, ita tenuit glo. in l. 2. in gl. fin. loquendo per verbum, Forte, C. de offic. eius qui vices alter gerit, quā dicit communiter approbati Alber. in l. placet, post nu. 3. C. de pedat. iud. Hanc etiam opi. dicit esse communem Aug. ad Ang. de malefic. in verbo, hęc est quēdam sententia, circa fin. Tu vero dic, quod aut loquimur in Vicario Pratoris, qui communiter esse solet in omnibus ciuitatibus, & deputatur quandoque a Principe, quandoque etiam ab ipsomet p̄tore, & de hoc iudicatur tanquam de iudice ordinario, & Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.

- 2 Et an possit imponere vltimum supplicium, aut mutilationem membri.
- 3 Vicarius Episcopi, an possit de causis criminalibus cognoscere.
- Ex Additionibus.
- 1 Irregularitas quando incurrat, remissive.
- Clericus suadens occisionem licitam non fit irregularis.

eius iurisdictione regulari secundum statuta, & consuetudinem ciuitatis, in qua est Vicarius: nam in multis ciuitatibus tales Vicarij non habent iurisdictionem criminalem, in aliquibus vero habent, sed limitatam: in alijs habent absolutam, prout ipsomet p̄tore. Et ideo in hoc statu est dispositio statutorum, vel consuetudini: Aut vero loquimur in Vicario, qui sit deputatus locum tenens ipsius p̄toris, puta, ex causa absentię, & tunc pariter est distinctio statutorum, Nam aut est deputatus ab ipsomet p̄tore sine auctoritate Principis, et non potest imponere vltimum supplicium, quia cause meri imperij non possunt alteri delegari, vt infra, q. prox. Aut est deputatus à Principe in locū p̄toris mortui, vel absentis, & potest quicquid dicat gloss. p̄ alleg. Et ita videmus quotidie fieri obseruari, vt attestatur Boss. in tit. de sententijs, num. 22. Et hanc etiam opin. dicit esse communem Marānta in suo Spec. fol. 33. num. 20. & seq. Et idem etiam dicerem, vbi esset deputatus ab ipsomet p̄tore cum auctoritate Principis. In hoc tamen Ducatu, neque delegati, neque vicarij, neque ordinarij possunt imponere penam vltimi supplicij, neque mutilationes membri, nisi facta prius relatione in Senatu, ita disponentibus decretis.

Item quaro, nunquid Vicarius Episcopi possit causas criminales cognoscere. Resp. quod ex speciali cōmissione Episcopi, vel capituli potest de criminibus accusatorum cognoscere, & etiam diffinire. Et ita communiter seruatur, vt ait Spec. quem refert Paul. de offic. & pote. cap. sede vacante in 10. q. 2. partis principalis, num. 35.

Ioseph. de bello Iudaico libro 2. ad fin. de quo dixi infr. ad q. 85. vers. vltimus quaro. Drogh.

f. Ite quaro nunquid.] Adde vidēdum per Capolla in consil. septuagesimo octauo, vbi ponit multos casus, in quibus incurrit irregularitas.

Item adde, quod clericus suadens occisionem licitam non fit irregularis, Piaz. episc. delictor. cap. 17. num. 6. Baiard.

g. Cognoscere.] Sed an Vicarius Episcopi assidendo cum iudice seculari faciens propter crimina torqueri clericum, qui postea persistit in tali confessione spontanea coram iudice seculari, qui illum vltimo supplicio damnauit, efficiatur irregularis, vide per Capollam plenē in suo consilio crim. septuagesimo octauo, vbi etiam habes multos casus, in quibus incurrit irregularitas. Baiard.